

nejo dolgo brez svojih prebivalcev, o čemer sem že pisal v *Proteusu* (2002).

Poročil o podobnih pojavih je v strokovni literaturi kar precej (na primer Schaefer, Schaefer, 1979), nekateri biologi so celo raziskovali, katere barve avtomobili so najbolj privlačni za vodne žuželke, in ugotovili, da so to rdeči, črni ali temno obarvani (Kriška in sod., 2006). Pri tem moramo omeniti, da večina žuželk ni občutljiva za rdeči del spektra in so zato zanje rdeči avtomobili enostavno temni. Pomembna pa je polarizacija odbite svetlobe, ki je izrazita na vodni gladini in na gladki pološčeni temni pločevini, kar smo omenili že v uvodu. Zanimivo je tudi, da ponekod priletavajo na avtomobile tudi enodnevnice in kačji pastirji ter poskušajo tam celo odlagati jajčeca. Zato lahko bleščeča parkirišča privabijo toliko vodnih žuželk, da se to kaže v zmanjševanju populacij v sosednjih naravnih vodnih bivališčih. Ali ste kaj podobnega že doživeli?

Literatura:

- Gogala, M., 2002: Čebri za grozde in poseljevanje vodnih habitatov. *Proteus*, 64 (8): 370.
- Kriška, G., Csabai, Z., Boda, P., Malik, P., Horvath, G., 2006: Why do red and dark-coloured cars lure aquatic insects? The attraction of water insects to car paintwork explained by reflection-polarization signals. *Proceedings of the Royal Society B: Biological Sciences*, 273 (1594): 1667-1671.
- Schaefer, C. W., Schaefer, M. I., 1979: *Corixids (Hemiptera: Heteroptera) attracted to automobile roof. Entomological news*, 90 (5): 230.

»Invazija« ščinkavcev

Jurij Kurillo

19. marca leta 2018 se je nekoliko po sedmi uri zjutraj pojavila na travniku nad savskim mostom, v naselju Čirče pri Kranju, jata približno stotih ščinkavcev (*Fringilla coelebs*). Med njimi so bile pomešane tudi pinože (*Fringilla montifringilla*). Vsi so pridno kljuvali preostala semena na suhih bilkah, ki so kljubovale zimi in snegu. Po dobri uri se je jata dvignila in se ni več vrnila. Navadni opazovalci narave smo navajeni videti le posamezne ščinkavce, ki se pojavljajo poleti na vrtnem rastlinju, pozimi pa v krmilnicah. Tako množično »druženje« te ptičje vrste sem zdaj opazoval prvič!

V zanimivi knjigi Roberta Burtona *Življenje s ptiči* (Založba Narava, Kranj, 2005) najdemo na 112. strani podobno fotografijo jate ščinkavcev, ki pobirajo odpadlo semenje, z besedilom: »Da bi se v miru hranili, ohranjajo primerno medsebojno razdaljo, čeprav si dominantni ptiči vedno prisvojijo levji delež.« Na isti strani lahko beremo, da so v nemških in švicarskih gozdovih opazovali že milijonske skupine pinož, ki so obirale bukov žir. Kaj pa pri nas? Kaj pravijo naši ornitologi?

Jata ščinkavcev in pinož se je prišla hranit na zimski travnik. Foto: Jurij Kurillo.

Ptiči so se zbirali na ovnelem rastlinju, kjer je očitno ostalo še nekaj semenja. Foto: Jurij Kurillo.

Fotografirano ob slabih svetlobnih razmerah s fotoaparatom Sony alfa SLT-A58.